

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2002/0432.03

יהודה ליאו פיקרד 5, חומת שמואל

מספר הוועדה: 9

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"א בסיון תשפ"ד (27.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 10:15

שעות סיום הוועדה: 15:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יואל שבת:

חנאן אני פה, חנאן.

חנאן עמורי עב"ד:

שנייה.

ישראל קלרמן:

חנאן.

יואל שבת:

יש לך,

(מדברים ביחד ברקע)

לאה שרייבר:

אילנית, תשלחי לי את זה, יללה ביי.

ישראל קלרמן:

לא, אני לא יכול לקרוא להם, אנחנו סוגרים.

אלדד רבינוביץ:

אבל איך נדע על מה מדובר?

יואל שבת:

הנה, הנה, חנאן יש פה.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

קרוב רחוק של דליה.

יואל שבת:

בוא, בואו תסתכלו פה.

חנאן עמורי עב"ד:

אני לא יכולה להיכנס (לא ברור), יישאר פנימה, ואז אני יוצאת, מפה אני לא יכולה לצאת.

אלדד רבינוביץ:

כן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יחידות דיור, הוא מבקש מרפסת אחת?

חנאן עמורי עב"ד:

אמרנו שיש פה כמה בניינים, הוא אחד הבניינים. התב"ע לא, בחלק הזה לא מרפסות, אבל

חלק מזה, יוחנן וייצמן:

יואל שבת:

הם מבקשים שתי מרפסות,

חנאן עמורי עב"ד:

הם מבקשים פה,

אלדד רבינוביץ:

זוג, הם מבקשים זוג.

ישראל קלרמן:

לא, לא, דמה,

יואל שבת:

דמה,

ישראל קלרמן:

5.96 ודמה,

יואל שבת:

אוקי,

חנאן עמורי עביד:

עכשיו השאלה, איפה הבן אדם הזה שמתנגד, איפה הוא גר, אנחנו לא יודעים בדיוק. אתם רואים שיש,

ישראל קלרמן:

אז תקראי לו, נשמע ממנו.

חנאן עמורי עביד:

בין מפלסים גדולים, יכול להיות שהוא פה, יכול להיות שהוא פה,

ישראל קלרמן:

נשמע ממנו,

חנאן עמורי עביד:

אתם יכולים,

אלדד רבינוביץ:

איפה יהיו מרפסות סוכה? איפה מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

זה לא סוכה,

אלדד רבינוביץ:

זהו, זה לא סוכה.

חנאן עמורי עב"ד:

הם לא הציגו תוכנית צל לסוכה, או גם לא דיבר על סוכה, הוא דיבר על זה,

ישראל קלרמן:

כן, חומת שמואל.

חנאן עמורי עב"ד:

לדירה.

ישראל קלרמן:

אלברט.

דליה אלפסי:

איזה רחוב זה?

רוחמה יעקבי:

רמת שמואל.

ישראל קלרמן:

אלברט משהו, מנחם אלברט.

נלי צדוק:

כמה מתנגדים?

ישראל קלרמן:

מה? לא יש רק אחד.

יואל שבת:

לי יש,

ישראל קלרמן:

מנחם אלברט.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אנחנו מדברים, עובדים דרך הזום או הטלפון, איזה אוכל? מי מתחיל עם זה לפני הלילה.

ישראל קלרמן:

הוא מדבר?

רוחמה יעקבי:

כן, הוא.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, פה לפה.

יואל שבת:

הנה ליד היושב ראש.

ישראל קלרמן:

ליד יואל.

דליה אלפסי:

איך קוראים לך?

ישראל קלרמן:

קוראים לו מנחם אלברט? אלברט מנחם?

אלברט מנחם:

אלברט מנחם.

ישראל קלרמן:

כן, מה אתה?

חנאן עמורי עב"ד:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה מה?

מיכאל מנחם:

הבן שלו,

ישראל קלרמן:

הבן שלו, שלום וברכה. מה המשך?

מיכאל מנחם:

מיכאל מנחם.

ישראל קלרמן:

מיכאל מנחם, כן. אלברט, מה אתה אומר?

אלברט מנחם:

אנחנו היינו המוכרים,

ישראל קלרמן:

אבל לפני את זה, רק שנייה, איזה קומה הוא גר?

מיכאל מנחם:

קומה ראשונה.

ישראל קלרמן:

קומה ראשונה, ואיפה את מבקשת את המרפסת? שתי קומות מעליו מרפסת,

דליה אלפסי:

אתה העורך:

איך קוראים לך?

יואל שבת:

רגע, ויש לך גינה, לא?

דליה אלפסי:

איך?

יואל שבת:

אתם יש לכם גינה?

ישראל קלרמן:

אחורית, לא שמה.

מיכאל מנחם:

אחורית, זה לא שם.

יואל שבת:

אחורית.

מיכאל מנחם:

יש לנו מרפסת,

ישראל קלרמן:

אתה אומר הוא אחרי אירוע מוסד חינוך, ו - ?

אלברט מנחם:

אירוע מוחי.

אלדד רבינוביץ:

אז תהיה בריא בעזרת השם.

אלברט מנחם:

אז עכשיו היישוב במרפסת עצמה, הם מדברים עצמה, כל הכול שמה (לא ברור), אני לא יוצא מהבית,

ישראל קלרמן:

שתהיה בריא.

אלברט מנחם:

תודה. על הנושא זה רק בריאות. באה העירייה זה, (לא ברור), רוצה לבנות מעלי, ומחר יש (לא ברור), בלי שמש.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי.

מיכאל מנחם:

הוא מעליו, קומה ואנחנו ניסגר,

ישראל קלרמן:

זה עוד קומה, מרפסת,

יואל שבת:

מרפסת,

מיכאל מנחם:

ייבנו עם מעלינו.

יוחנן וייצמן:

שתי קומות מעל,

מיכאל מנחם:

שכן מעל,

אלברט מנחם:

השכן הזה, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אלברט מנחם:

אז תעזרו לי,

ישראל קלרמן:

שלא יסתור אותך.

אלברט מנחם:

לא יזיק לי.

ישראל קלרמן:

הבנתי,

אלברט מנחם:

אני בבית, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

אלברט מנחם:

מרפסת אני משתמש בה כל היום. כולם מסתובבים,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

אלברט מנחם:

הולכים לקולנוע.

ישראל קלרמן:

בסדר, בוא נשמע,

מיכאל מנחם:

שיעשו בצד השני, אין בעיה.

ישראל קלרמן:

נשמע אותם, בסדר גמור, כן, מה אתה?

אלדד רבינוביץ:

שנייה רגע, כמה הוצאתם מרפסת?

יואל שבת:

1.80 מטר העומק על 3.35.

ישראל קלרמן:

כן,

אלברט מנחם:

שאלה, האישה הזאת לפני שתבוא, לא, גם שוב, לא נתנו להם, באה עכשיו היא רוצה הכול, אני לא יכול לתת לה. אני חולה,

ישראל קלרמן:

הבנתי. בבקשה.

המבקש:

דבר ראשון לא ביקשו שמה שום היתר, היה לנו פעם פרסום שאחר כך זה חזר, בגלל שהמרפסת נמצא בתוך ה – 3 קירות, ביקשו להקטין אותה 50 ס"מ, אז יצאנו לפרסום חוזר, זה לא שהיה בקשה שלו,

ישראל קלרמן:

לא משנה, הלאה.

המבקש:

ככה המרפסת שלו למטה, היא מרפסת הרבה יותר גדולה מהמרפסת שאנחנו מבקשים.

אלדד רבינוביץ:

כמה העומק שלה? שנייה,

המבקש:

שלו היא הרבה יותר גדולה, אני לא זוכר פשוט מאוד,

אלדד רבינוביץ:

יודעים להגיד?

המבקש:

(לא ברור) שמה.

ישראל קלרמן:

הלאה,

המבקש:

שהיא יותר גדולה. זה שתי קומות מעליו, יש לו מאחורה עוד חצר ענקית,

ישראל קלרמן:

טוב מרפסת, לא משנה, אבל,

המבקש:

יש לו גם מאחורה, זה שתי קומות מעליו, אנחנו מרפסת ממש ממש קטנה.

ישראל קלרמן:

בקומה מעליו מה?

המבקש:

לא מבקשים.

ישראל קלרמן:

אבל נמצאת בצל? נמצאת בצל?

המבקש:

תוכנית צל, חייבו אותנו תוכנית צל.

מיכאל מנחם:

זה גם אנשים שלא משלמים, השכנים לא מתנגדים, זה זוג מבוגרים, שהם לא מבינים,

ישראל קלרמן:

אולי נקטין לכם את העומק?

המבקש:

למה?

יואל שבת:

יש לו גינה מאחורה.

אלברט מנחם:

אבל היא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אל, יואל,

יואל שבת:

מה?

ישראל קלרמן:

לגבי הסכמה יואל,

אלדד רבינוביץ:

זה לא קיר,

ישראל קלרמן:

יואל, שיקטינו את זה למטר וחצי, אני חושב,

המבקש:

אבל חנאן לא רצתה, אבל חנאן לא רצתה את זה,

ישראל קלרמן:

חנאן, אני יכול להקטין למטר וחצי?

חנאן עמורי עב"ד:

אני מעלה לכם את זה, על המסך,

המבקש:

אבל שהוא תראה איזה גודל מרפסת יש לו, יש לו שם מרפסת ענקית.

ישראל קלרמן:

זה לא משנה,

המבקש:

יש לו מרפסת ענקית.

ישראל קלרמן:

בסדר, אם אתה מסכים, אז בוא,

המבקש:

אם חנאן תאשר את זה, אני, אין לי בעיה.

ישראל קלרמן:

תאשר פה הוועדה,

המבקש:

לא, כאילו אז,

ישראל קלרמן:

יש פה את יואל,

המבקש:

סליחה סליחה, אז היא התעקשה, כי אז ביקשנו 2 מטר, היא ביקשה שזה יהיה על אותו קו, השאלה אם היא רוצה עכשיו שזה ייכנס לתוך הבניין.

חנאן עמורי עב"ד:

הראית תמונה כללית,

ישראל קלרמן:

לא, בצד השני,

יואל שבת:

הפרש של 30 ס"מ.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר,

המבקש:

כי לא רציתם את הגריעה,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה? אנחנו ניכנס לדיון פנימי, ונחליט, אבל, נשמע את מנהל האגף מה שהוא אומר,

המבקש:

אין לי בעיה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז,

המבקש:

מקובל אין לי בעיה,

ישראל קלרמן:

מצוין.

המבקש:

אפילו שהמרפסות ליד,

ישראל קלרמן:

אז נקבל, אנחנו נשים,

יואל שבת:

רגע יש מרפסות בבניין?

המבקש:

מהצד ליד.

יואל שבת:

באיזה עומק?

המבקש:

2 מטר ו - ,

יואל שבת:

איפה? לשם?

המבקש:

פה, פה,

חנאן עמורי עב"ד:

אין,

יואל שבת:

2 מטר.

המבקש:

ופה חנאן ביקשה שאנחנו נתיישר.

אלברט מנחם:

זה בנוי,

יואל שבת:

זה מהקבלן,

המבקש:

מה?

יואל שבת:

זה מהקבלן.

חנאן עמורי עב"ד:

כן,

המבקש:

זה הקבלן.

חנאן עמורי עב"ד:

כן, הם לא יכולים גם בגלל קווי בניין וזה,

המבקש:

לא, קווי בניין אין לנו בעיה,

ישראל קלרמן:

הבנו, תודה, אתה רוצה להוסיף משהו?

המבקש:

עכשיו תראו, סתם, אם אתם רוצים לראות את הקומה שלו למטה, כאילו זה מרפסת ממש היקפית.

ישראל קלרמן:

כן, כן,

חנאן עמורי עב"ד:

אליכם?

יואל שבת:

הנה, הנה, היא פה.

המבקש:

כן, תראה, זה פה.

אלברט מנחם:

כל אלה (לא ברור).

יואל שבת:

בואי תראי חנאן,

אלברט מנחם:

היא לא ידעה על (לא ברור), בשביל לבוא להציק לאנשים?

המבקש:

יש לו פה את כל זה מרפסת.

חנאן עמורי עב"ד:

שיהיה משהו מה שהוא אומר,

המבקש:

בצד השני יש לו גינה. בצד השני את כל זה גינה.

אלברט מנחם:

זה בתב"ע,

המבקש:

מה? לצאת מטר וחצי?

אלברט מנחם:

כן.

המבקש:

וכמה רוחב?

ישראל קלרמן:

3.30 זה שטויות. זה לא משהו, זה לא יתרום. אנחנו נשים את כל ה - , אנחנו עושים את כל,

מיכאל מנחם:

זה כמו תקדים בשבילו, ומעלינו גם ייבנו, ואנחנו,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, זה סוכה אצלו?

המבקש:

לא, יש פה גינה גם בצד השני,

יואל שבת:

אבל אתה לא יכול לצאת לגינה, נכון? אתה לא יכול לצאת לגינה?

אלברט מנחם:

לא, לא,

המבקש:

הגינה נגישה.

מיכאל מנחם:

בקושי הוא יוצא לשם לגינה.

יואל שבת:

למה?

מיכאל מנחם:

כי אין שמה שמש.

יואל שבת:

יש בצד ההוא.

מיכאל מנחם:

שמה יש שמש.

אלברט מנחם:

כן,

ישראל קלרמן:

זה סוכה שלו?

אלברט מנחם:

אני סובל, לא הוא, לא הוא.

המבקש:

יש גינה היקפית עוד, יש לו מרפסת היקפית גדולה.

אלברט מנחם:

שאני לא מעליו אף אחד. למה הוא יבוא יזיק לי?

המבקש:

היקפית,

מיכאל מנחם:

אנחנו קנינו את הבית,

אלברט מנחם:

שאל מרפסת,

המבקש:

זה פה.

אלדד רבינוביץ:

את הקו האדום מה שהראית לי?

מיכאל מנחם:

כשקנינו את הבית, (לא ברור). בגלל המרפסת הזאת.

אלברט מנחם:

איזה עם זה?

מיכאל מנחם:

אם הוא ימכור את הבית,

ישראל קלרמן:

למה לא? לא מזיקים לך במרפסת.

יואל שבת:

בוא תראה, בוא תראה איך זה עולה על המרפסת שלכם, בוא תסתכל, היום המרפסת בחלק

האחורי שלכם זה כזה, נכון?

מיכאל מנחם:

כן.

יואל שבת:

זה המרפסת, מה שהוא עולה, הוא בעצם מתחבר לנקודה הזאת, הנקודה הזאת, ומגיע עד לפה, עד לנקודה הזאת, בעצם,

מיכאל מנחם:

זה זה,

ישראל קלרמן:

אתה מקרה לו את כל זה?

מיכאל מנחם:

כן, נו מה?

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

את כל זה, כן,

ישראל קלרמן:

זה לא בסדר.

אלברט מנחם:

אדון, במציאות,

המבקש:

יש לו כל זה שמש.

מיכאל מנחם:

זה אני לא משתמש עם זה בכלל,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

מיכאל מנחם:

מה זה זה שביל, מה אתה אומר לי? מרפסת, זה ככה, זה ככה.

המבקש:

אבל זה מרפסת,

מיכאל מנחם:

זה לא, בוא תראה. זה שביל בכלל.

ישראל קלרמן:

אני יכול לקרות?

מיכאל מנחם:

זה לא מרפסת,

המבקש:

כרגע סוכה.

ישראל קלרמן:

אני לא יכול לקרות לו סוכה.

מיכאל מנחם:

זה לא מרפסת,

המבקש:

מטר וחצי.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שלוקח לו את הכול.

מיכאל מנחם:

זה לא מרפסת,

ישראל קלרמן:

מה זה זה לא מרפסת?

מיכאל מנחם:

זה בתוך השביל, מה זה זה?

המבקש:

זה מרפסת,

מיכאל מנחם:

הוא לא יכול לשבת שם בכלל, זה כזה.

ישראל קלרמן:

מה? הכיסא עובר שם?

מיכאל מנחם:

לא, זה צר מה פתאום,

המבקש:

1.20 מטר.

מיכאל מנחם:

אז שיעשה בצד הזה, וזהו, מהצד הזה.

ישראל קלרמן:

אולי צד אחר? שנייה, מה עם צד אחר?

המבקש:

איפה בצד אחר?

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

המבקש:

הגינה שלו, אז הוא יתנגד לי על הגינה שלו.

יואל שבת:

60 ס"מ.

אלברט מנחם:

לא, זה סוגר ככה.

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, מה להגיד להם, הוא יכול לעשות? על גינה אני יכול לעשות?

מיכאל מנחם:

בצד השני, הוא יכול לעשות, נכון?

אלברט מנחם:

כן,

מיכאל מנחם:

שיעשה שמה, כן. כמה שהוא רוצה, כמה שהוא רוצה, שיצא.

ישראל קלרמן:

שיואל יחליט.

מיכאל מנחם:

כמה שהוא רוצה,

המבקש:

(לא ברור) שמה, בחזית שמה, פה יש לי מרפסות, שמה אין לי מרפסות,

מיכאל מנחם:

מרפסות להרבה אנשים,

ישראל קלרמן:

מה?

המבקש:

אין מרפסות בצד הזה.

מיכאל מנחם:

יש מרפסות כאן, יש (לא ברור), ואם כן,

ישראל קלרמן:

אין מרפסות בכלל?

מיכאל מנחם:

הכל הבניינים יש, ממול יש מלא מרפסות,

ישראל קלרמן:

ממול יש מרפסות, יואל.

מיכאל מנחם:

שיעשה כמה שהוא רוצה משמה, לא אכפת לי.

המבקש:

אין לי מרפסות,

חנאן עמורי עב"ד:

המרפסות של הבניין הם בצד הזה,

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל להם אין,

מיכאל מנחם:

כשהוא אומר,

ישראל קלרמן:

לה אין, לה אין,

מיכאל מנחם:

הפינה הזאת.

יוחנן וייצמן:

זה מרפסת סוכה, מה?

מיכאל מנחם:

זה שביל ככה, זה זה, הוא מתכוון מרפסת, זה לא, אי-אפשר להיכנס לשם בכלל. זה,

יואל שבת:

(לא ברור) קצת את הקיר.

מיכאל מנחם:

זה לא נכנס,

יואל שבת:

אתה גם מוציא אותם עכשיו לפרסום, בוא נקיים דיון פנימי, ויללה.

ישראל קלרמן:

יללה, תודה רבה, הסתיים הדיון, תודה רבה שבאתם,

המבקש:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

תקבלו מכתב הביתה.

רוחמה יעקבי:

תקבלו תשובה.

ישראל קלרמן:

יש פה יועצת משפטית, יש פה מנהל האגף יש פה את חנאן,

מיכאל מנחם:

זה שמה, השביל הזה זה לא,

ישראל קלרמן:

נכון, הוא ראה, הוא ראה.

יואל שבת:

50 מ"ס,

ישראל קלרמן:

הוא ראה שזה קטן.

מיכאל מנחם:

זה סתם, זה מטר,

ישראל קלרמן:

אני חייב,

אלברט מנחם:

בואו לי, יואל,

המבקש:

אבל יש לך גינה בצד השני,

ישראל קלרמן:

חברים,

המבקש:

יש לך גינה שם.

רוחמה יעקבי:

בואו בסדר, בואו.

ישראל קלרמן:

נקבל החלטה, אנחנו נקבל.

אלברט מנחם:

זה אני מדבר, זה אני מדבר,

ישראל קלרמן:

לא,

אלברט מנחם:

אם כן, בצד השני לסוכה, לא יסגור.

ישראל קלרמן:

לא יסגור, רפואה שלמה. להתראות, תודה רבה, כל טוב.

המבקש:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אני לא יכול,

אלדד רבינוביץ:

נשמע אותך.

ישראל קלרמן:

הוא יצא.

מיכאל מנחם:

זה שטח מת, מה?

ישראל קלרמן:

אני לא יכול לדבר, תודה.

מיכאל מנחם:

אתם רוצים לבוא לראות?

ישראל קלרמן:

יכול להיות שנבוא,

מיכאל מנחם:

תבואו לראות,

ישראל קלרמן:

תודה, תודה. אני לא יכול הוא יצא, אסור לי לשמוע.

אלברט מנחם:

(לא ברור) הסוכה.

מיכאל מנחם:

כל יום הוא יושב שמה, כל היום. כל היום הוא יושב.

רוחמה יעקבי:

כן, כן. תקבלו תשובה עוד שבועיים.

ישראל קלרמן:

אז נשמע את יואל, ואחרי זה נראה מה אנחנו אומרים,

יואל שבת:

זה סופר רגיש לדברים האלה. מה? יש פה דבר שהוא קצת הזוי.

ישראל קלרמן:

מה?

רוחמה יעקבי:

בוא בוא לפה.

יואל שבת:

סך הכול, אמרנו, להוציא לחזית הקדמית, יש לו שמה גינה, אמרנו יש שמה שמש. יש לי שמה שמש, אני לא נוח לי לצאת לשם, זאת אומרת לצד השני, (לא ברור). אז אוקי, אז בעצם כשיש לי שתי מרפסות מעל,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה את הצל,

יואל שבת:

לא מחשיך אותו. לא טוען שיש לו שמה מרפסת,

אלדד רבינוביץ:

לא, הפוך,

יואל שבת:

הוא לא טוען שיש לו, לא, לא, זה מה ששאלתי,

אלדד רבינוביץ:

הוא רוצה מרפסת שיש בה שמש, הוא צריך שמש.

יואל שבת:

הוא אמר ש - ,

אלדד רבינוביץ:

5,

יואל שבת:

שאלתי אותו.

אלדד רבינוביץ:

בגינה אין שמש, הוא לא יוצא לגינה, כי בגינה אין שמש, הוא אומר אני מתחמם, נכון, שמענו, אבל אני מתחם שמה, הוא אומר אני חולה, אני לא עובד, ואני מתחמם, לא, הוא אמר את זה במפורש. אני יוצא שם, כי שם אני מתחמם, בגינה אין לי שמש. זה מה שהוא אמר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, יואל צודק, הוא אמר,

אלדד רבינוביץ:

למה?

ישראל קלרמן:

ששמה יש שמש,

יואל שבת:

אני,

אלדד רבינוביץ:

הפוך, בוא נשאל אותו.

רוחמה יעקבי:

הוא חולה.

ישראל קלרמן:

בוא רגע, אלדד, מה?

יואל שבת:

כן, כן, זה צד דרומי, זה צד דרומי.

אלדד רבינוביץ:

יש לו שמש שם.

ישראל קלרמן:

איפה?

אלדד רבינוביץ:

בחצר הזאת שהוא,

יואל שבת:

החצר הדרומית, אבל עוד פעם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מרפסת,

אלדד רבינוביץ:

המרפסת יש שמש.

ישראל קלרמן:

הפוך,

אלדד רבינוביץ:

הוא רוצה שמש.

ישראל קלרמן:

תשאל אותו למה לא יוצא לגינה, תשאל אותו למה לא יוצא לגינה.

יואל שבת:

שאלתי אותו, למה הוא לא יוצא גינה, הוא אמר שיש לי שמה שמש, זה מה שהוא אמר.

ישראל קלרמן:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה יעזור לו.

ישראל קלרמן:

שיהיה שמש.

יואל שבת:

אני שמעתי ש - ,

ישראל קלרמן:

אני, יש, יואל,

חנאן עמורי עב"ד:

פה יש שמש,

ישראל קלרמן:

ולכן מה אתה אומר? שנייה, אני רוצה להמשיך איתך, נו, מה אתה אומר?

יואל שבת:

יש מלא שמש, תראו בסופו של דבר, תראו, אנחנו מדברים על מרפסת, באמת (לא ברור), אין בעיה גם,

ישראל קלרמן:

אבל הוא (לא ברור), הוא מקרה סוכה אבל,

יואל שבת:

איזה מרפסת סוכה? יש לו את כל הגינה סוכה, מה הקשר לסוכה?

ישראל קלרמן:

הוא אומר שיש לו סוכה שם,

יואל שבת:

אין לו סוכה שם,

ישראל קלרמן:

מה?

אלדד רבינוביץ:

במרפסת יש לו שם, שהוא יוצא להתחמם, בגינה הוא לא רוצה כי אין לו שמש,

ישראל קלרמן:

אין לו שמש בגינה?

רוחמה יעקבי:

הוא אמר את זה, אין שמש. הוא אמר לי שלוש פעמים, מסכן, גם בחוץ הוא אמר לי.

אלדד רבינוביץ:

חסרת לנו הרב לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הייתי עסוק במצווה.

ישראל קלרמן:

אתה ממשיך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, תגמור את התיק אתה.

ישראל קלרמן:

לא, אני מבין, אבל התיק הבא, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אני לא אקבל טלפון שאני צריך,

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

דבר חשוב.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

עוסק במצווה.

ישראל קלרמן:

אז יואל,

יואל שבת:

אני, אני ההצעה שלי. תראו, לצאת עכשיו, להעביר את זה לפרוץ את זה לחזית קדמית עוד פעם פרסום, אני בטוח שזה גם יגרור התנגדויות, לא ממנו, מדיירים אחרים.

ישראל קלרמן:

בסדר.

יואל שבת:

עכשיו מה שאני הייתי מציע, הוא קיבל את זה גם בהסכמה, הוא אמר אני מוכן גם מטר וחצי,

ישראל קלרמן:

אז אולי (לא ברור) אפילו.

יואל שבת:

מה?

ישראל קלרמן:

בגלל הסוכה, אני הייתי קצת פחות.

יואל שבת:

אבל אין לו שמה סוכה, איזה סוכה?

אלדד רבינוביץ:

גינה,

יואל שבת:

אין סוכה.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה אומר מטר וחצי?

יואל שבת:

אני הייתי,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר מטר וחצי?

צחי ברים:

(לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

כמה זה משאיר לו מרפסת?

צחי ברים:

כי גם שתי קומות מעל,

אלדד רבינוביץ:

כמה?

יואל שבת:

זה שתי קומות מעל,

אלדד רבינוביץ:

כמה?

ישראל קלרמן:

מה את אומרת?

צחי ברים:

לא,

אלדד רבינוביץ:

החלק הצר.

ישראל קלרמן:

כמה? לאשר? יואל, אז כל החברים, מקבלים מה שאתה אומר, אז מטר וחצי.

אלדד רבינוביץ:

החלק הצר כמה הוא?

צחי ברים:

לא, אבל הם הטיעון הוא גם שלא מזיק לו לשמש, זה שתי קומות מעל,

יואל שבת:

60 נטו, אם אתה לוקח,

חנאן עמורי עביד:

אבל יש לו 60 גם פה, כאילו אם אני יושבת פה,

יואל שבת:

כשאתה לוקח,

אלדד רבינוביץ:

60,

יואל שבת:

אז תראו, אני חושב שאם לא (לא ברור), השמש, אין לך פה בעיה.

חנאן עמורי עב"ד:

בדיוק.

יואל שבת:

אבל אין בעיה, אתה רוצה צמד,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

אז מטר וחצי. אז מטר וחצי, ואז (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

יש לך 90 ס"מ.

יואל שבת:

1.40 מטר.

ישראל קלרמן:

לא, אמרתם לא לא, יקבל, הוא יקבל,

חנאן עמורי עב"ד:

תשמע, הם יש להם,

ישראל קלרמן:

שלום.

חנאן עמורי עב"ד:

מרפסת גדולה,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז מטר וחצי, חנאן, מצוין מאה אחוז.

חנאן עמורי עב"ד:

למרות שאני לא אוהבת את זה, למרות שאני לא אוהבת את זה, אבל בסדר.

יואל שבת:

רגע, ישראל, רק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

האיזון הראוי בין האינטרסים של הצדדים, בעומק מטר וחצי. נכון?

ישראל קלרמן:

רגע, לא הבנתי, כן. 12:40.

אליעזר ראוכברגר:

החליפו משהו נכון. זה אחרון?

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

אני מסכים איתך.

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

איך מפרטים את זה, שזה יהיה מסודר.

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

לא, ישראל, לא,

ישראל קלרמן:

אז ההחלטה היא, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההחלטה היא, לצמצם את עומק המרפסת,

יואל שבת:

לאחר שמענו את הצדדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

לאחר ששמענו את הצדדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לצמצם את עומק המרפסת למטר וחצי, ובכך יש איזון ראוי בין האינטרסים של הצדדים, הייתה,

ישראל קלרמן:

אבל מה שהם ביקשו להעביר את המרפסת זה לא נראה,

יואל שבת:

המרפסת שהיא מעל שתי קומות מעל המבקש.

ישראל קלרמן:

שתי קומות אז זה לא כל כך מחשיך, כן,

יואל שבת:

ובעצם לא יחשיר,

ישראל קלרמן:

ולקחת (לא ברור) ולפרוץ מרפסות וקיר שאין בו בכלל מרפסות, ולהוציא לפרסום ויהיה התנגדויות, אנחנו מעדיפים לאשר את זה ככה, עם הקטנה למטר וחצי. כן, יואל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ובפועל,

ישראל קלרמן:

זה הסיכום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נשמעה פה הסכמה,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

פחות או יותר,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

חנאן עמורי עב"ד:

תודה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, תודה חנאן.

יואל שבת:

רגע, מי?

חנאן עמורי עב"ד:

רחלי עכשיו.

ישראל קלרמן:

מני, מני, התיק השני.

יואל שבת:

מני,

ישראל קלרמן:

תיק מספר 2, מני.

מני רחמוב:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

דברים, סליחה, לייזר, אז טעיתי, הוא אומר 13:15 החליפו אותו, אז אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו רחלי?

ישראל קלרמן:

רחלי, רחלי 12:40.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אחרון היום?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מני אחרון?

נלי צדוק:

כן, הזזנו אותם.

מני רחמוב:

כן, כן, אני אחרון.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז עכשיו רחלי, אבל איפה רחלי?

עמנואל זלטס:

תמיד אחרון.

ישראל קלרמן:

אז לקרוא לה, צריך לקרוא לה.

יוחנן וייצמן:

התמ"א כעת?

אליעזר ראוכברגר:

לא יפה, לא יפה להגיד. בכל החברים פה הם בסדר.

אלדד רבינוביץ:

עדיין חסרת לנו. יוחנן מאוד נהנה להתחיל את התיק.

אליעזר ראוכברגר:

יש ב - , איך קוראים לזה? חסרת משהו כזה? פיוט כזה.

אלדד רבינוביץ:

זה בטח (לא ברור) ליטא. זה לא קשור לחסידים, זה לא קשור לאשכנז ספרד.

אליעזר ראוכברגר:

באים לישיבות מחליפים.

יואל שבת:

בסדר, תפסת אותה?

אלדד רבינוביץ:

זה לא קשור לאשכנז ספרד, הרבה יותר קדום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה נוסח (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

עירוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא הנוסח המקורי, הנוסח של הגמרא זה או, הנוסח של הגמרא זה של חז"ל, זה או הספרדים, או נוסח אשכנז.

אלדד רבינוביץ:

נוסח אשכנז במקומו מאוד מאוד גדול.

אליעזר ראוכברגר:

ברור. הגמרא, וגם הספרדי. כי יש הרבה מחלוקות בגמרא, נוסחאות, אז אתה רואה את הנוסח אשכנז, אתה נוסח ספרד. נוסח ספרד אין אותו בשום מקום, לפי דעתי כן, (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

זה בגלל ההשפעה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם הרבה מאוד שנים כבר,

אלדד רבינוביץ:

השפעה של הספרדים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלדד רבינוביץ:

השפעה של הנוסח הספרדי.

אליעזר ראוכברגר:

נוסח ספרדי, יש אלמנטים של נוסח ספרדי.

אלדד רבינוביץ:

קיבלו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש.

אלדד רבינוביץ:

הם שינו נראה לי גם לעצמם.

אליעזר ראוכברגר:

עם השנים, עם השנים, אתה יודע.

אלדד רבינוביץ:

לא, עשו איזה שינוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה יודע זה היה עם השנים, אל תשכח שנוסח, ספרד זה היה, הנוסח הספרדי היה מה?

צחי ברים:

יש הפסקה היום?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, מחכים לרחלי, אולי תסגור בינתיים את ההקלטה, עד שרחלי תבוא.

עמנואל זלטס:

אתה מחכה לשחקן חיזוקים,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה? אז 5?

צחי ברים:

5.

עמנואל זלטס:

שחקן חיזוק,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א.

עמנואל זלטס:

שחקן חיזוק,

אליעזר ראוכברגר:

גם 6 זה תמ"א,

דובר לא מזוהה:

אמרו לי שהחילופים בספסל לא משהו.

דליה אלפסי:

עכשיו 5,

רוחמה יעקבי:

5,

אליעזר ראזנברגר:

עכשיו 5, אוקי.

רחלי רוטנברג:

6 כבר נדון.

סיום הדיון